

Krátce z Olší

Sport

Bylo: Poslední prázdninovou sobotu zdárně proběhl již 5.ročník turnaje v nohejbalu. Letos se zúčastnilo 6 týmů. Tentokrát si putovní pohár odvezli hráči z Borovan. Akce jako vždy splnila svůj účel. Nejenom, že jsme si všichni posílili již tak vysportovaná těla, ale ještě jsme dokázali navázat mnoho nových přátelství.

Bude: Koncem roku nás čeká tradiční šipkový turnaj a hned začátkem toho nového, pravděpodobně 20. ledna 2018, pořádáme především pro děti turnaj ve stolním hokeji.

Investice

Dvě větší investice naplánované na letošní rok, a to rekonstrukce podpěrné zídky potoka a oprava fasády kapličky, se bohužel nepodařilo zrealizovat, přesouvají se na jaro příštího roku. Ovšem je tady i jedna dobrá zpráva, v druhé polovině října došlo k dlouho

avizované opravě značně rozbité vozovky z Olší do Bozejovic –nádraží. Příští rok by mělo dojít ještě k rozšíření silnice okolo Efaflexu a také, doufám, i k položení nového povrchu na zbývajícím úseku a to od křižovatky do Nových Dvorů.

A jelikož se jedná o poslední číslo Opařanského zpravodaje v letošním roce, dovolím si všem čtenářům, a nejenom jim, popřát pohodové Vánoce a co nejméně nepříjemných zpráv v roce 2018.

Z Olší zdraví Slávek Kotrba

Realizované projekty Opařany

Poslední dobou byly v Opařanech dokončeny dva schválené projekty. První z nich, a to akce „Zvýšení bezpečnosti v obci Opařany“, realizovaná firmou PL BEKO Tábor, a zahrnující výstavbu chodníků včetně veřejného osvětlení v severní a jižní části, byla dokončena v říjnu, a druhá „ Zhotovení digitálního povodňového plánu a vybudování varovného a výstražného systému ochrany před povodněmi pro obec Opařany“, provedená společností TEWIKO systems Liberec, a jejíž součástí je i kompletní montáž bezdrátového rozhlasu v Opařanech a všech místních částí, byla dokončena v listopadu.

Slávek Kotrba

ZŠ A MŠ OPAŘANY

Recyklohraní v ZŠ Opařany

Ve školním roce 2017/ 2018 vstupuje projekt Recyklohraní do 9. ročníku. I letos pokračujeme ve sběru baterií, tonerů a drobného elektrozařízení. Do projektu je k 1. 9. 2017 zapojeno přes 3 513 škol. Naše škola každoročně patří mezi ty neaktivnější. Jsme držiteli „Zlatého diplomu Recyklohraní“. Za odměnu jsme dostali možnost zúčastnit se programu Mladý vědec – tematický okruh recyklace a vodní svět. Žáci 6.třídy si pod vedením zkušených lektorek vyzkoušeli nejrůznější pokusy nejen ve škole, ale přímo v terénu u rybníka. Získali poutavou formou mnoho nových poznatků z oblasti vodního světa.

Hedvika Dolejšová

Z pohádky do pohádky

Cesta za pohádkou se uskutečnila 7. 10. 2017 v Nových Dvorech. Stalo se již tradicí, že se děti místní i z celého okolí schází v podvečer v Nových Dvorech, aby se na trase, přibližně jeden kilometr dlouhé, setkaly s pohádkovými postavami a plnily jednoduché úkoly. Cesta je vyznačena světýlky, protože se jde za tmy, což toto je už pro děti dobrodružné. V letošním roce čekalo na děti 12 stanovišť, a tak děti cestou narazil na pirátskou loď, upíry, Popelku, papouška, cirkus, víly, vodníky, čarodějnici, čerty, Krakonoše, Karkulku a v posledním stanovišti se děti rozloučil Král s Královnou. Děti cestou sbíraly body, za které je nakonec čekala odměna.

Letos stezku navštívilo 82 dětí s doprovodem. Takže se dá říci, že Nové Dvory „praskaly ve švech“.

Poděkování si zaslouží všichni organizátoři. Ve volném čase si každý připravil své stanoviště, tj. vybudoval dekorace, osvětlení, vymyslel úkoly pro děti a malou odměnu. Pohádkovým postavám bylo odměnou to, že se dětem líbily, udělaly jim radost a potěšením byla i pochvala od dospělého doprovodu. Budeme se těšit opět příští rok.

Co nás ještě čeká?

- Přijďte se podívat na Anděly, Betlém a Vánoční stromeček. Od 25. 11. se Nové Dvory přemění na „Andělskou vesnici“.
- 3. 2. 2018 vyrazí masopustní průvod po okolí
- 26. 5. 2018 se uskuteční sraz rodáků Nových Dvorů

Kronikářka Marcela Barešová

Poslední terč Opařan

Neděle 10. září udělala meteorologům radost, předpověď jim totiž výjimečně vyšla a tak uplakané ráno odradilo mnohého střelce zúčastnit se již tradičního závodu v brokové střelbě Poslední terč Opařan. Nervózní pořadatelé hleděli na horizonty Táborské pahorkatiny a vyhlíželi, jestli už jedou. Ani v devět ráno to nebyla žádná sláva, když se dostavilo devatenáct střelců. Závod i přesto byl slavnostně předsedou Mysliveckého spolku Opařany Janem Urbanem zahájen, hlavní rozhodčí Miroslav Malý střelcům vysvětlil podmínky závodu a apeloval na bezpečnou střelbu.

První disciplína byla lovecké kolo, po které už se začalo vyjasňovat, kdo je dnes v „laufu“. Druhé kolo, automatický trap však už oddělil zrno od plev a určil finalisty. Josef Čechtický, Milan Šachl, Miroslav Malý, Milan Frnoch, Ivan Mynařík a Milan Říha byli ti, kteří se poprali o vavříny nejvyšší. Finále se střílelo v automatickém trapu na jednu ránu, aby se dalo vyniknout střeleckým dovednostem finalistů. Kdo držel brokovnici alespoň jednou v ruce tak ví, že účast ve vrcholné fázi závodu může rozhodit ne jeden nadějný střelecký výkon a to pro někoho nahoru, ale většinou dolů. Ne jinak tomu bylo v neděli. Milanovi Šachlovi se nedařilo a skončil na šestém místě. Těsně ho předskočil svým výkonem ve finále se trápící domácí borec Miroslav Malý. O nepopulární bramborovou medaili se přetahovali Josef Čechtický a Milan Frnoch. Prvně jmenovaný se sice ve finále oproti základní části závodu zlepšil a byl i o zásah lepší než jeho sok, ale body se sčítaly dohromady a to byla Josefova smůla. To Ivan Mynařík si musel připadat jako ten pověstný kůl v plotě. Ze spodu nikým neohrožován a na druhou stranu sportovně je třeba uznat, že na vítěze Milana Říhu tentokrát dosáhnout nemohl. Skončil tak na druhém místě. Milan Říha totiž jako kometa proletěl všemi disciplínami a ve finále střílené na jednu ránu udělal pouze dvě chyby! Poprávem obdržel při slavnostním

vyhodnocení jako cenu celou uzenu kýtou. Střelci se rozjeli do všech koutů naší země a opařanští myslivci se tak již mohou soustředit na počínající loveckou sezónu.

Miroslav Pejčoch

OPAŘANY OPEN 2017

Do druhého ročníku turnaje OPAŘANY OPEN se přihlásilo celkem 26 hráčů do dvou vypsáných kategorií. Dvouhry, čtyřhry. Do dvouhry se přihlásilo 12 hráčů, do čtyřhry 11 deblových párů. Turnaje se účastnili hráči 6-ti měst a obcí. Z Opařan, Milevska, Stádlce, Tábora, Dražic a nově také z Plané nad Lužnicí.

Hráči pánské dvouhry a čtyřhry byli rozlosováni do dvou skupin A a B, kde se hrálo systémem každý s každým. V rámci základních skupin bylo naplánováno celkem 80 zápasů. V základních skupinách bylo odehráno 58 zápasů, což představuje 73 % naplánovaných zápasů. V loňském prvním ročníku jsme odehráli v základních skupinách 58% zápasů. Zlepšení je tedy patrné. Na základě výsledků základních skupin, byly sestaveny čtvrtfinálové zápasy.

Letošní druhý ročník turnaje OPAŘANY OPEN poznamenala nešťastná událost. V pátek 2. 6. 2017 nás záhy po svém posledním odehraném vítězném zápase navždy opustil Standa Mužík z Milevska. Standa byl sportovec tělem i duší, skvělý parták, který nezkazil žádnou legraci. Nikdy nezapomeneme.

Ve čtvrtfinále dvouhry se utkali: vítěz skupiny A Vlasta Bednář proti čtvrtému ze skupiny B Pavlovi Matyšovi. Postoupil Pavel Matyš po výsledku 6:3,7:6. Ve druhém čtvrtfinále nastoupil druhý ze skupiny B a loňský vítěz dvouhry Kamil Břicháček proti třetímu ze skupiny A Petrovi Kutálkovi. Petr postoupil výsledkem 6:4,6:2. Ve třetím zápase hráli druhý ze skupiny A Jirka Tatoušek proti třetímu ze skupiny B Pavlovi Kašparovi. Jirka vyhrál jednoznačně 6:0,6:0. V posledním čtvrtfinále dvouhry nastoupil vítěz skupiny B Petr Mrzena proti čtvrtému ze skupiny A Jonášovi Pecháčkovi. Postoupil Jonáš výsledkem 7:6,6:2.

Ve čtvrtfinále čtyřhry se utkali: stejně jako v loňském roce vítězové sk. A Karel Malý a Vlasta Bednář proti Petrovi Kolářovi a Jankovi Viktorovi čtvrtému týmu skupiny B. Do semifinále postoupila dvojice K. Malý a V. Bednář výsledkem 3:6,6:2,6:2. Ve druhém čtvrtfinálovém utkání hrál druhý tým skupiny B (Jirka Tatoušek, Kamil Břicháček) proti Radkovi Královi a Pavlovi Blažkovi.; třetímu týmu skupiny B. Do semifinále postoupili Radek s Lubošem 6:2,4:6,6:4. Ve třetím čtvrtfinálovém zápase hrál druhý tým skupiny A (Standa Grela s Petrem Mrzenou), proti třetímu týmu skupiny B Jardovi Alexovi a Pepíkovi Šímovi. Petr se Standou postoupili výsledkem 4:6,6:3,6:4. V posledním čtvrtfinálovém zápase měli výhradní zastoupení přespolní hráči. Vítězové skupiny B Honzové Radostové z Dražic postoupili do semifinále přes dvojici Roman Smutník, Jirka Příbyl z Tábora výsledkem 6:1,6:2.

Semifinále dvouhry: V prvním semifinálovém zápase dvouhry se utkali Jirka Tatoušek proti Jonášovi Pecháčkovi. Do finále postoupil výsledkem 6:3,6:3 Jirka. Ve druhém utkání na sebe narazili Petr Kutálek proti Pavlovi Matyšovi. Do finále postoupil výsledkem ...

Semifinále čtyřhry se hrálo ve složení: Honzové Radostové proti Standovi Grelovi a Petrovi Mrzenovi. H. Radostové postoupili po

velkém boji a dvě a půl hodiny trvajícím zápase výsledkem 6:2,3:6,7:5. Ve druhém semifinále porazili Karel Malý s Vlastou Bednářem dvojici Radek Král, Pavel Blažek 6:2,6:2 a opět po roce se dostali do finále, kde obhajují loňský titul.

Zápasy o třetí místo dvouhry a čtyřhry: 3. místo dvouhry získal J. Pecháček z Milevska, který porazil P. Matyše ze Stádlce 6:2,7:5. 3. místo čtyřhry obsadila dvojice z Opařan S. Grela, P. Mrzena, která porazila R. Krále a M. Kočího z Tábora jednoznačně 6:2,6:1.

Finálové zápasy: 1. Místo ve dvouhře obsadil J. Tatoušek, který ve finále dvouhry porazil P. Kutálka po velmi vyrovnaném zápase 5:7,6:1,6:4. 1. místo ve čtyřhře odsadili Jan Radosta a Jan Radosta ml. z Dražic, kteří porazili obhájce trofeje K. Malého a V. Bednáře 7:5,6:2.

Na příští rok spolek BEZKURŤÁCI, z.s. uspořádá třetí ročník turnaje OPAŘANY OPEN. Přihlásit do hry se může každý

Vlasta Bednář

Slovan Opařany

11. ročník Táborské florbalové ligy začal 4. 11. 2017

V letošním ročníku v Táborské florbalové lize je pro nás účast povinná, obhajujeme loňské prvenství. Do sezony 2017-18 se přihlásilo 14 týmů. V základní části, která bude probíhat do Vánoc, se utkáme s FbK Planou nad Lužnicí, se Sokolem Sudoměřice, se Sokolem Jistebnice a nováčkem Chotovinami Predators. První dvojutkáni jsme odehráli 4. 11. 2017 se Sudoměřicemi a zápas to byl

vítězný 7:2. Ve druhém zápase jsme se utkali s Chotovinami a opět jsme potvrdili roli favorita – výhra 7:0. Další turnaje nás čekají 25. 11. 2017, 3. 12. 2017 a 10. 12. 2017. Přijďte nás podpořit.

text: Michal Dončuk, foto: archiv Mrnící Opařany

FK Řepeč-Opařany

Podzimní fotbalová půlsezóna 2017-18 je u konce

A-tým klubu FK Řepeč-Opařany má za sebou podzimní část **LB třídy skupiny D KFS** Jihočeského kraje. Do sezony áčko vstoupilo s posilou na trenérském postu – Lubošem Smutným a dvěma novými hráči Ondřejem Vlkem a Dominikem Smutným, avšak bez dlouholetého kapitána Martina Kaspříka, který po loňské sezoně ohlásil pauzu. Na podzim se týmu podařilo získat 12 bodů za čtyři vítězství a umístil se na 12. místě ze čtrnácti týmů. Nejlepším střelcem týmu se stal Ondra Vlk s 8 góly. Jarní sezóna bude opět těžká a doufejme, že nebudeme pouze bojovat o záchranu v krajské soutěži. Jarní část sezóny začíná 1-2. 4. 2018. FK Řepeč-Opařany děkuje firmě HOCHTIEF za pořízení nových dresů a firmě VOPSS za nové teplákové soupravy.

text: Michal Dončuk, foto: Milan Koktan

B-tým klubu FK Řepeč-Opařany má rovněž za sebou podzimní část soutěže **IV. třída, skupina B** OFS Tábor. V této skupině hraje 7 mužstev tříkolově. Náš B tým je po podzimní části na 5.

místě se ziskem 13-ti bodů za 4 výhry a jednu remízu. Bylo odehráno celkem 10 zápasů. Nejlepšími střelci byli se třemi góly Petr Baláz a Jiří Pikeš. Část sezony jsme odehráli v nových dresech, za které děkujeme firmě **KAFKA TRANSPORT a.s.**

Okresní přebor starších žáků

V sezoně 2017/2018 máme vytvořeno společenství klubů **FK Řepeč-Opařany** a **TJ Dražice**. V této soutěži je 6 týmů. Žáci odehráli 10 zápasů, získali 21 bodů za 7 výher. Po podzimní části jsme skončili na 2. místě. Nejlepším střelcem byl s 15-ti góly Radek Koloušek.

Okresní přebor mladších žáků

V sezoně 2017/2018 máme vytvořeno společenství klubů **FK Řepeč-Opařany** a **FC Bechyně**. V této soutěži je 13 týmů. Žáci odehráli 11 zápasů, získali 13 bodů za výhry a jednu remízu. Po podzimní části jsme skončili na 9. místě. Nejlepším střelcem byl s 18-ti góly Michal Breit.

text: Jitka Koktanová, foto: Milan Koktan

Čtenářské ohlédnutí za rokem 2017

Letošní rok v knihovně probíhá tradičním způsobem. Pravidelně se obměňuje knižní fond, funguje meziknihovní výpůjční služba, do jisté míry se proměňuje i složení čtenářů, kdy díky umístění knihovny přibývají ti nejmladší, aby rozvíjeli své právě získané čtenářské dovednosti.

V srpnu proběhla plánovaná revize knihovního fondu, kdy za pomoci knihovnic z tábořské knihovny a techniky jsme zkontrolovali všechny svazky. Knihy, které se špatně načítly či je počítač nesprávně vyhodnotil, musely být znovu vyhledány, což se nám během podzimních měsíců podařilo.

Nyní ještě plánujeme objednání knih, které vydavatelé vydávají před Vánoci, takže čtenáři, kteří nenajdou vysněnou knížku od Ježíška pod stromečkem, jistě si ji budou moci půjčit v naší knihovně. Pro nejmladší pilné čtenáře jsme domluvili sladkou odměnu od Mikuláše, doufejme tedy, že dětičky budou mile překvapeny, až si k vypůjčené knížce vyberou malou odměnu.

Do nového roku 2018 si přejeme, aby jistá obměna nábytku přispěla ke zvýšení atraktivity knihovny a nic nestálo cestě tomu, aby se do knihovny všichni čtenáři vraceli rádi a v hojném počtu.

Iva Ťoupalová

Honba za pokladem po jihočesku!

O bohatosti našich revírů už v tisku polemizoval kde, kdo. Drobné zvěře málo, přemnožená černá, snižující se stavy vysoké zvěře, nenechají spát mnohého pravdomluvného iniciativce. Což se však na tuto problematiku podívat úplně z jiného úhlu pohledu? Proč se stále nesnížily ceny vysoutěžených nájmu z honiteb, když údajně jsou revíry na zvěř chudší? Inu majitelé pozemků totiž moc dobře vědí, jaké poklady se v jejich majetku skrývají. Jenom v našem revíru Opařany vím z dobových pramenů o dvou. A kdo má největší šanci ho nalézt, než ten, který každý den svěřený úsek sleduje? Asi myslivec. Dle mého počátečního úsudku a prostudování hory materiálů jsem dospěl k tomu, že stačí málo, vzít krumpáč, lopatu, hledačku kovů a poklad vyzvednout. Ze dvou možností nalezení zlata, démantů a uměleckých předmětů jsem se soustředil na tu mladší, protože ve mě budila důvěru 100% úspěchu. Psal se rok 1813 a z půlmilionové napoleonské armády vracející se z Ruska zbylo torzo 70 000 vojáků rozdělených do nevelkých oddílů ustupujících či utíkajících zpět do Francie. Nemalá část si cestu zkrátila přes českou kotlinu, a tak jeden takový oddíl procházel opařanskem. To víte, že to mezi místními byla radost veliká. Francouzští revoluční vojáci v duchu hesla svoboda, rovnost, bratrství, vyjedli zásoby nejdříve vrchnosti, pak šli na faru a nebojte se i na sedláky došlo. Zaplatit, na to nebyl čas, máme přeče v patách Rusy. No a když přišla ta druhá parta, tak to už se svičkové báby jenom

křížovaly a ti co to stihli, skrývali se v lesích. Dle dobových pramenů se zmíněný francouzský odřad od spížíren přesunul do nejmenované části lesa (nechci, aby se v něm dramaticky zvýšil stav umělých nor), kde se na týden usadil a ostrou vartou odháněl zvědavé české čumily, kterým stále nebylo jasné co tam ti Frantíci kutí. Když se po týdnu rozplynul ranní opar, tak po vojácích nebylo vidu ani slechu. O tom, že se někdy kozácký kůň napojí ze Seiny, zdálo se mnohému gosudarovi pouze v jeho nejdívočejších snech, ale oddíl, který napoleonské vojáky v Opařanech vystřídal, se to zřejmě podařilo. I oni se v bývalém francouzském ležení zastavili a hlavně začali kopat. Pojem válečné kořisti do dnešních dob má nejasný statut, ale zřejmě kdo vyhraje bere vše. Francouzi v Moskvě i jiných ruských městech měli rozhodně prostor rabovat, a proto se není čemu divit, když pronásledujícím kozákům bylo divné, že se na týden zastavili. Hledali, kopali, vyslýchali místní, ale marně.

Přesuňme se však pomyslným strojem času o sto let do budoucnosti a píše se rok 1913. V Táboře se v září konají veliké císařské manévry. Urození bratřenci a další příbuzní z celé Evropy se v té době totiž připravovali na

vlastní monarchistickou sebevraždu, když plánovali Velkou válku, po té druhé, nazvanou první. V Dražicích byli ubytováni cizí vojenští pozorovatelé, a protože se skutečně připravoval celý svět, tak tam byli přítomni i Japonci. Největší pozornost však budili Francouzi. Tak početnou výpravu nikdo, kromě rakouské policie nečekal. Přijeli, mimo důstojníků, totiž i zeměměřiči se zaměřenou mapou pokladu a již v zmíněném lese začali hledat. Měli vytyčené orientační body, které se sbíhaly do homole kamenů, která však již v té době tam nebyla. Pásmo vyměřovali vzdálenosti a kopali a kopali. A zase nic. Bdělá a kdy vlastně nebyla, policie, opět vyšetřovala sedláky, tentokrát s tím, kdo ty kameny odvezl. Ke smůle druhotných hledačů pokladu se však a teď ekologové chvíli nečtete, kulturní krajina zcela změnila. Mnohé rybníky byly osety, byly vybudovány zcela nové cesty. Sedláci v rámci posledních robot byli nuceni je stavět a kameny se svázeli ze všech stran. A tak se stalo, že osudná mohyla byla rozebrána a vložena jako podklad nové silnice, po které jezdíme dosud. S dlouhým nosem se Francouzi vrátili domů, rakouští policejní úředníci si hudlali pod vousy něco ve smyslu „bömische schweinei“ a právě tohoto nepořádku jsem se rozhodl využít. Vědom si povinností, které na mě klade nový občanský zákoník, rozhodl jsem se poklad vyzvednout. Francouzskou mapu jsem neměl, ale nechyběl mi zápal, inu zlato je zlato, ale hlavně co jsem měl a zeměměřiči ne, byla hledačka kovů. S mysliveckým kamarádem Mírou Fukou za asistence našich nejbližších jsme nejdříve procházeli rychlokurzem hledání drahých kovů v zemi. Stalo se, že jsme zahrabali zlatý řetízek, zapomněli kam a nemohli ho najít. Ano i přes tyto dětské nemoci hledače pokladů jsme se museli dostat. Pak přišel den D. Nabalili jsme svačiny, vodu, a spolu s našimi čtyřnohými přáteli vyrazili do revíru. Bylo teplo, krásné počasí a nás čekal prohledat úsek cca 1 ha. Hledali jsme a hledali, občas nadějně pípnutí zvedalo tepovou frekvenci, ale bez úspěchu. Poslední naději jsme vložili do našich psů. Dali jsme jim čuchnout ke snubnímu

prstenu a zadali jasný pokyn. „Hledej, ztratil!“ Naši chlupatí kamarádi se mohli přetrhnout, ba dokonce hlásili, ale vždy to byli jiné věci než jsme hledali. Inu každému zlato voní jinak a pro psy jsou zřejmě jiné atraktivnější pachy. Znavení a už také bylo po večerníčku, jsme se vrátili zpět do Opařan. Rozpálili gril, položili na něj stejky a začali nějaké to orosené. Řeč se točila okolo našeho neúspěchu, padaly příklady úsilí a odříkání jiných skutečných hledačů pokladů. Nakonec jsme se shodli, že flintu do žita nehodíme. My pro nás i pro vás čtenáře ten poklad jednou najdeme.

Miroslav Pejčoch

Přístav Třináctka Opařany

Od chatičky k základně

Je slunečné zářijové páteční odpoledne. Přicházím ke klubovně našeho přístavu Třináctka Opařany na první letošní schůzku. Odemykám její staré odřené dveře... dýchne na mě známá vůně avůně čerstvého dřeva. Stojím uprostřed naší nové klubovny. Přesněji řečeno v právě dokončené přístavbě naší staré klubovny. A znovu už po tolikáté si vychutnávám ten pocit radosti, nadšení, taky obrovské úlevy a obdivu ke všem, kdo to dokázali a vzpomínám....

Vzpomínám na své první skautské schůzky v dřevěné chatičce v lesní školce před 27 lety. Hlavou mi prolétne vzpomínka na pozdější klubovnu ve starém domku v centru obce, kterou mám spojenou s naší družinou Rosniček a s rosničkou v lihu ve skleněném

válci donesenou ze zrušených přírodovědných sbírek místní školy. Marně vzpomínám, co bylo dřív, zda jméno družiny nebo onen skleněný válec.

Vzpomínám tak é s jakým nadšením jsme se stěhovali do naší současné klubovny u rybníka Kášovka na konci Opařan. Byla to bývalá klubovna SSM (pro mladší ročníky Svaz socialistické mládeže) a Třináctka ji dostala od obce do dlouhodobého bezúplatného pronájmu. Naše Třináctka měla v Opařanech velkou tradici (nepřerušila svou činnost ani v době totality) a byla jedinou dětskou organizací v okolí. Přesto se naše oddíly několik let scházely ve velmi provizorních podmínkách. Dřevěná chata sice bez tekoucí vody a sociálního zařízení, zato stranou dění a s poměrně velkým přilehlým pozemkem, byla pro nás v tu dobu téměř ideálem. Třináctka se během dalších let postupně stala velkým přístavem a druhým největším skautským střediskem tábořského okresu. Stávající klubovna přestávala vyhovovat kapacitně a problémem bylo také chybějící sociální zařízení. V letech 2004 a 2005 se nám podařilo klubovnu zrekonstruovat prostřednictvím grantové podpory Jihočeského kraje a podařilo se nám vybudovat vlastní studnu. Naše vysněná přístavba klubovny byla v tu dobu v nedohlednu.

Shodou mnoha příznivých okolností se naše pozornost obrátila v roce 2010 na klubovnu našeho oddílu v Jistebnici. Oddíl totiž dostal po mnoha provizorních letech jako klubovnu do dlouhodobého pronájmu od města část hospodářských budov jistebnického Zámečku. Jednalo se o památkově chráněný objekt a přístavu se podařilo v roce 2011 získat prostředky od Jihočeského kraje na částečnou rekonstrukci objektu. Z téhož finančního zdroje byla rekonstrukce celého objektu dokončena v roce 2014. Třináctka se tak od té doby může pyšnit svou opravdovou skautskou základnou.

Vraťme se ale do Opařan. V roce 2012 jsme učinili pokus, od kterého jsme si příliš

neslibovali, ale pod heslem, „kdo nic nedělá, nic nezkaží“, jsme písemně oslovili několik velkých stavebních firem, popsali svou neutěšenou situaci a požádali je o dar ve formě starších stavebních buněk. A povedlo se. Jedna z firem se obratem ozvala s nabídkou a dvě zánovní buňky stály u klubovny. Z nich se nám podařilo vytvořit poměrně slušné zázemí pro chlapecký oddíl. Zásadním okamžikem na cestě k vlastní plně vyhovující klubovně bylo získání klubovny i přilehlého pozemku od obce Opařany do našeho vlastnictví.

To nám otevřelo cestu k snadnějšímu získávání prostředků na přístavbu. Do práce se v tu dobu vrhla naše dvorní architektka Bobina spolu se stavitelem Donem a strávili mnoho hodin nad stavebním projektem a dokumentací. Poté se ke slovu dostala parta, která si dala za cíl získání potřebných peněz na celý projekt. V roce 2015 se nám podařilo uspět v projektu nadace Tesco a tak jsme si troufli zahájit stavbu vybudováním základové desky. Na konci léta jsme celou akci odstartovali sérií

brigád na sběr kamení do základů a pokračovali budováním samotné desky (nepouštím se raději do podrobnějšího popisu prací, neboť do odborné terminologie - pro příklad základové pasy, ztracené bednění či kari sítě – se mi nepodařilo proniknout). Jednoduše šlo o několik dní nakládání a vožení koleček kamení, šterku a betonu a následně léčení krvavých mozolů a bolavých zad některých těžce pracujících bratrů a sester. Již v této fázi stavby se osvědčilo zavedení důležité funkce sličných svačinářek, které se velmi obětavě a zodpovědně staraly o žaludky brigádníků, takže nedocházelo ke zbytečným časovým ztrátám a prodávám a brigádníci tak neměli žádný důvod opouštět místo činu v průběhu práce. Další nezbytnou etapou projektu bylo vybudování příjezdové zpevněné cesty od hlavní silnice ke klubovně. Tu se nám podařilo dokončit v říjnu téhož roku. Do nového roku 2016 jsme vstoupili s velkým optimismem a vírou, že svými žádostmi o finanční podporu na přístavbu alespoň částečně uspějeme. Úspěch jsme slavili hned dvakrát – podařilo se nám získat téměř celou částku potřebnou na přístavbu od MŠMT ČR prostřednictvím ústředí Junáka a současně také od Jihočeského kraje. Jako už mnoho let zpět tak i v roce 2016 nás štědře podpořila místní soukromá firma. Radost až z trochu nečekaného úspěchu vystřídal velký respekt a obavy z úkolu, který před námi vyrostl do obřích rozměrů – celý projekt zrealizovat za pár měsíců. V červnu začala růst hrubá stavba,

začátkem září byla osazena okna a začal nekonečný sled prací uvnitř. O víkendech i v týdnu po práci oddřeli nepočítaně hodin naši stavbyvedoucí Kapitán a Don a další brigádníci z našich řad. Mimo jiné naši „oldíci“, bez kterých by to opět nešlo. A to vše by se neobešlo bez záštity, podpory a obrovského nasazení naší Boženky – koordinátorky, účetní, vyjednávačky s řemeslníky, taky trochu stavebního dozoru, natěračky, hlavní svačinářky a tak vůbec. Makalo se pořád, přesto bylo stále práce nad hlavu a konec roku a termín realizace se neúprosně blížil. Naštěstí včas zasáhla Boženka a podařilo se jí posunout datum realizace stavby. Začátkem prázdnin jsme odjížděli na tábor s dobrým pocitem, že zásadní je hotovo. Máme klubovnu s dvěma velkými místnostmi, vybavené novým nábytkem, malou kuchyňku a dvoje sociální zařízení včetně sprchy. V průběhu tábora nám stavební úřad klubovnu zkolaudoval. Obrovský dík patří všem, kdo si tenhle náročný projekt vzali za svůj a dotáhli ho do konce!

Je slunečné zářijové páteční odpoledne. Z klubovny se ozývá nadšené hulákání našich Bublin (družiny benjamínků), z vedlejší místnosti jsou slyšet naše vlčata a před klubovnou zápolí o zašifrovanou zprávu naše světlušky. A všichni mají, kde hlavu složit! Velký, kdysi velmi vzdálený, sen se stal skutečností!

Marta Diartová

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Ve druhém pololetí roku 2017 jsme přivítali 8 nových občánků

Navždy nás opustili:

Božena Petřů, Podboří 3
František Jílek, Skrýchov u Opařan 4
MUDr. Josef Kříž, Opařany 201
Věra Fučíková, Opařany 240
Miroslav Novák, Opařany 230
Vlasta Jirsová, Podboří 53

Zastupitelstvo obce Opařany, Skauti a Český svaz včelařů Opařany srdečně zvou na

Vytrubování vánočních písní

v podání žesťového souboru Swing Band Tábor, které se bude konat v pátek dne **22. prosince 2017 v 17,00 hodin** v parku před Jednotou.

Tradičně si odnesete Betlémské světlo, pro zahřátí bude „svařák“ a medovina.

*Klid a pohodu o svátcích vánočních,
zdraví a spokojenost v příštím roce
přejí pracovníci
Obecního úřadu Opařany
a starostka obce*

Zpravodaj Opařan 2/2017. Periodický tisk územního samosprávného celku. Vydavatel: Obec Opařany, Opařany 30, 391 61 Opařany, IČO 00252638. Evidenční číslo: MK ČR E 22604. Vydáno v Opařanech 20. 11. 2017. Vychází 4x ročně. Uzávěrka příštího čísla 31. 1. 2018. Příspěvky do zpravodaje je možno zasílat elektronicky či odevzdat v tištěné podobě na OÚ Opařany. Vyhrazuji si právo redakčně upravovat příspěvky, nevracet nevyžádané rukopisy a snímky, obdržené materiály nezveřejnit, důvody nezveřejnění nesdělovat. Kontakt na redakci: Ing. Lucie Kolářová, Lucie.Kolarova@seznam.cz. Tento výtisk neprošel jazykovou úpravou.

Informační leták z OÚ Opařany

Parkování všech typů automobilů u rodinných domů.

V některých ulicích Opařan je to jako na překážkové dráze. Auta parkují na trávníku, v protisměru, v blízkosti křižovatek, ale i v úzkých uličkách. Projet kolem zaparkovaných vozů osobním automobilem je velmi problematické a případné projetí vozidel IZS by bylo absolutně nemožné a mohlo by dojít k ohrožení života občana. Na tyto situace existují jasná pravidla. Stání a zastavení automobilů upravuje zákon o silničním provozu. Podle něj musí při stání auta zůstat volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 metry pro každý směr jízdy. Auta nesmí parkovat ani na místech, kde by tím byla ohrožena bezpečnost provozu. Automobily nesmí dlouhodobě parkovat i na veřejných prostranstvích bez předběžného svolení OÚ (vyhláška č.08/2003 – O místních poplatcích, kde je i přesně vymezen seznam veřejných prostranství).

V praxi často dochází (hlavně na komunikacích za řadovou výstavbou a v ulici od p. Mlezivy až k p. Alexovi), že majitelé nechávají svá auta zaparkovaná před domem, aniž by zůstaly zmíněné 3 metry pro průjezd volné. Jak nebezpečné to může být, pochopí až ve chvíli, kdy tudy neprojezdí sanitka k sousedovi ohroženému na životě nebo hasiči k požáru v ulici.

Proto vás žádáme, vážení spoluobčané, odstraňte auta co nejvíce z úzkých komunikací, parkujte svá auta na svém pozemku nebo na místě k tomu více vhodnému a místní komunikace co nejvíce odlehčete. Jestliže k tomu nedojde, museli bychom tyto situace řešit podle místní vyhlášky nebo s Policií ČR.

Třídění odpadu.

Třídění odpadu je sběr jednotlivých druhů odpadů (papír, sklo, plasty, bioodpad...) odděleně od ostatních. Tím se tedy rozumí správně roztríděný komunální odpad podle své materiální podstaty, který lze posléze opětovně recyklovat a znovu začlenit do výroby. Sběr roztríděného odpadu probíhá ve speciálních kontejnerech řádně označených konkrétní sběrnou surovinou (plast, papír, sklo...). Odpad se třídí, aby ho bylo možno recyklovat a tím se šetřilo přírodními zdroji. Třídění odpadu má proto hlavně velký ekologický význam. Zároveň také třídíme, abychom měli co nejméně směsného odpadu do popelnic. Čím méně směsného odpadu, tím menší výdaje a obec, tak nebude muset navyšovat cenu na osobu.

V současné době cena za odpad narůstá. Lidé třídí velice málo a v popelnicích se objevuje i to, co by mělo patřit do sběrného dvora. Obec má právo, po dohodě s firmou, která svoz odpadu provádí, zastavit vývoz těchto popelnic. Neradi bychom k tomuto přistoupili, ale jestliže se do popelnic nebude odpad třídít, tak k tomu v budoucnosti může dojít.

Děkujeme za pochopení, místostarosta